

erstatning, hvor dette følger af lovgivningens almindelige regler.

Stk. 4. Hvis der ved sammenstød mellem motordrevne køretøjer på begge sider foreligger et forhold, som efter reglerne i nærværende paragrafs stk. 1 begrundet erstatningspligt, og sammenstødet medfører skade for nogen af førerne eller de for køretøjerne ansvarlige eller endelig på noget af køretøjerne under sådanne omstændigheder, at paragraffens stk. 7 finder anvendelse, bestemmer retten under hensyn til de foreliggende omstændigheder, om og med hvor stort et beløb erstatning bør ydes fra en af siderne.

Stk. 5. I tilfælde af legemsbeskadigelse kan erstatning kræves for lidelse, lyde og vansir. Hvis den til erstatning berettigede helt eller delvis har mistet sin arbejdskraft, tilkommer der ham erstatning for vedvarende forringelse af erhvervsevnen. Afgår den skadelidende ved døden som følge af ulykken, kan den, der har bekostet begravelsen, fordre udgifterne hertil erstattet, for så vidt de ikke overstiger, hvad der efter afdødes forhold er passende; har nogen ved dødsfaldet mistet en forsørger, kan han kræve erstatning for det tab, han derved kan antages at lide.

Stk. 6. Erstatningsansvaret påhviler den — være sig ejer eller bruger — der benytter det motordrevne køretøj eller lader det benytte. Erstatningsansvaret påhviler tillige føreren, såfremt skaden skyldes overtrædelse af nogen ham som sådan påhvillende forpligtelse.

Stk. 7. Den til erstatning berettigede kan for erstatningen med påløbende omkostninger holde sig til det motordrevne køretøj, såfremt erstatningsansvar påhviler den, der da var retmæssig bruger deraf. Denne hæftelse går forud for anden på køretøjet hvilende gæld, men efter den i loven om afgift af motorkøretøjer omhandlede afgift.

§ 66.

Stk. 1. Enhver ejer af et motordrevet køretøj skal i et af staten anerkendt ansvarsforsikringsselskab tegne og holde i kraft en forsikring, stor 60 000 kr., til hel eller delvis dækning af ethvert erstatningskrav, som i medfør af § 65 kan gøres gældende mod den, der var ansvarlig for køre-

tøjet, da skaden indtraf. For udenlandske motordrevne køretøjer påhviler forsikringspligten den, der bruger køretøjet her i landet.

Stk. 2. For motorvogne, der erhvervmæssigt benyttes til befordring af personer, skal forsikringssummen dog mindst andrage 10 000 kr. for hver passager, som vognen er indrettet til at befordre.

Stk. 3. Forsikringspligten påhviler ikke kongen, medlemmer af det kongelige hus, fremmede statsoverhoveder eller medlemmer af fremmede regerende fyrstehuse. Undtagne fra forsikringspligten er også medlemmer af det herværende diplomatiske korps samt fremmede magters herværende udsendte konsulærembedsmænd.

Stk. 4. Endvidere er motordrevne køretøjer, der tilhører danske statsmyndigheder eller statsinstitutioner og kommunale institutioner, undtagne fra forsikringspligten.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter de nærmere regler for forsikringspligtens gennemførelse samt for anerkendelse af forsikringsselskaber.

Stk. 6. Præmier, som en forsikringspligtig ejer af et motordrevet køretøj er et anerkendt ansvarsforsikringsselskab skyldig, kan i mangel af rettidig betaling inddrives ved udpantning. I tilfælde af forsikringstagerens konkurs ligestilles fordringen på de forfaldne præmier med de i konkursloven af 25. marts 1872 § 33, nr. 2, omhandlede fordringer. Såfremt forsikringen er tegnet for et større beløb end det pligtige, gælder disse regler for hele præmien.

Stk. 7. Forsikringsselskabet har regres mod enhver, der efter § 65, stk. 6, er ansvarlig for skaden, såfremt den pågældende har forvoldt skaden ved forsæt eller grov uagtsomhed. For så vidt regreskravet haves mod den, som ved skadens forvoldelse var retmæssig bruger af køretøjet, hæfter dette for kravet efter reglerne i § 65, stk. 7, dog at den i loven om afgift af motorkøretøjer omhandlede afgift går forud.

Stk. 8. Det i stk. 7, 1. punktum, nævnte regreskrav er det forbudt at dække ved forsikring.

§ 67.

Stk. 1. Hvis der rejses tiltale for nogen skadeforvoldende lovovertrædelse, der i